

Op 't nippertje gered uit een wak

Mijn ouders en ik woonden in de Everard Foeckstraat no 3 in Tuinwijk. In mei 1947 werd mijn zusje Marjolijn geboren en een jaar later kregen wij een hond, Astra, ongeveer één jaar oud. Zij was een kruising tussen een poedel en een bouvier. Een heel lieve hond. 's Avonds na het eten gingen mijn vader en ik vaak met Astra wandelen. Wij liepen dan meestal via de Inundatiekade naar de St. Antoniedijk, waar de watertoren stond en dan terug over het spoor via de Mr. Tripkade naar huis.

Mijn vader snoof altijd diep de geur van het boerenland op en genoot hoorbaar van de gezonde lucht. In de warme zomer van 1947 werd op een gegeven moment aan de ingang van de straat een ereboog opgesteld. Dit was ter ere van een militair, die terugkwam van de eerste politionele actie in het toenmalig Nederlands-Indië.

Hij en zijn vrouw woonden in bij haar ouders op de hoek van de straat, op no 1. Hij kwam aanrijden in een versierde legertruck, er speelde een bandje, de hele straat en omgeving was uitgelopen en iedereen zwaaide met vlaggetjes. Men was toen trots op de strijder die tegen de opstandelingen in onze kolonie had gevochten en nog meer ontzag was er, toen bleek dat hij hinkend op krukken vooruit moest komen. Hij was in zijn been geschooten. Voor ons jongens was hij een echte held!

Een tram ploegt zich in 1947 door de sneeuw. Plek is onbekend, foto ondernemer.nl

Marjolijn met lieve Astra in 1953 in de Everard Foeckstraat

De winter van '46/'47 was de op één na (1963) koudste van de eeuw en was in het noordwesten zelfs ruimschoots de koudste van de eeuw! De winter kenmerkte zich niet zozeer door extreem lage temperaturen, maar meer door een ongelooflijke lengte. Op 9 februari werd de Elfstedentocht gereden, er ontstonden grote ijsvelden in de Noordzee, waardoor zelfs scheepvaartverkeer onmogelijk werd, er

was veel sneeuwval waardoor vrachtverkeer zeer moeilijk werd, dus de aanvoer van olie en goederen stagneerde.

Briketten

In dit soort winters waren de kolen nogal eens sneller op dan verwacht. Dan

moest er geld (uit het toch al krappe budget) vrijgemaakt worden om extra brandstof te kopen. In plaats van de dure antracietkolen, moest dan soms worden overgegaan op goedkopere eierkolen of briketten, of soms wel eens op de nog goedkopere turf.

Als de kolen bijna op waren, werd ik 's avonds (de burens mochten het niet zien) wel eens naar het kolenhok in het schuurtje gestuurd met een aantal natte kranten. Die kranten waren dan van tevoren in repen gescheurd en in zout water gelegd. In het kolenhok moest ik, met een kaars als lichtbron, die repen goed in het kolengruis depen en daar een soort bal van kneden. Die ballen moesten dan eerst drogen voordat ze gestookt konden worden. Surrogaatkolen! Tegenwoordig zou dat waarschijnlijk 'milieubewust' heten, maar toen was het bittere noodzaak. In die strenge winter van 1947 werd er

vanzelfsprekend uitbundig geschaatst. Het ondergespoten weiland achter onze straat werd ineens de ijsbaan Siberië. De ingang van die ijsbaan was bij ons om de hoek, op het Willem van Abcoudeplein

Vastklampen

Ik was toen zes jaar en het leren schaatsen op te grote Friese doorlopers werd geen groot succes. Omdat de toegang tot de ijsbaan geld kostte, probeerden wij jongens via een gat in het hek bij de Dodt van Flensburglaan op die ijsbaan te komen, hetgeen wel eens lukte, maar bij een langere vriesperiode gingen wij de boerenslootjes achter de Inundatiekade op. Op een zonnige dag waren wij met een stel kinderen op die slootjes aan het baantje glijden. Ik ontdekte een stukje sloot, vrijwel sneeuwvrij, dat glinsterde in de zon. Ik nam een aanloop, begon te glijden

Deze week o.a.:

- Oorlog in de Twijnstraat

Pag. 3

- Interview Hans Rijkhof

Pag. 5

- Overleven met ruilen en stelen

Pag. 9

- Avonturen met de Eend

Pag. 13

en plotsklaps verdween ik in een (kunstmatig gemaakt) wak. Dat wak hadden andere jongens gemaakt om te zien hoe dik het ijs was en dat had ik niet gezien door de schittering van het zonlicht op het ijs.

Ik kon mij nog net aan de rand van het ijs vastklampen en riep om hulp, want ik kon er niet alleen uitkomen. Mijn vriendjes kwamen eraan, maar wisten niet zo gauw wat ze moesten doen, totdat mijn buurmeisje Willy Anneeze het initiatief nam en samen met anderen mij uit dat wak begon te trekken.

Verkleumd

Drijfnaat en sterk verkleumd kwam ik thuis, waar ik werd opgevangen door een zeer bezorgde moeder, die mij afdroogde, in een deken wikkelde en voor de kachel zette. Haar bezorgdheid was zeer begrijpelijk, aangezien ik net genezen was van een langdurige pleuritis. Jarenlang heb ik het ijs gemeden en waarschijnlijk daardoor ben ik ook geen wintersportliefhebber geworden.

Henk Hagenbeuk
hhagenbeuk@hotmail.com

Dag en nacht bereikbaar voor directe hulp na overlijden (030) 262 2244

Donaudreef 25
Utrecht

PCB
UITVAARTZORG

Meer informatie:
www.pcbuitvaartzorg.nl

BGNU

STEENHOUWERIJ
JONGERIUS
Grafmonumenten

Meer dan 200 modellen in showroom en showtuin
Schaverijstraat 59, 3534 AS Utrecht, Tel. : 030 - 2444 004
www.steenhouwerij.nl

De Oude Tijd

SIGARENSPECIALZAAK
www.deoudetijd.nl

Groot assortiment
Nederlandse top-sigaren

Klimaatkamer met longfillers uit
Cuba, Dominicaanse Republiek en Nicaragua.
Ruime collectie sigarenknippers en aanstekers

Janskerkhof 25, 3512 BN Utrecht
030 2367785